

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 645/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť J. S., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vozárom, Magurská 11, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3 T 486/1997 z 2. decembra 1998, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4 T 4/2002 z 20. augusta 2004 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 45/2005 zo 16. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. septembra 2014 doručené podanie J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vozárom, Magurská 11, Banská Bystrica, označené ako „*Sťažnosť podľa čl. 130 ods. 1 písm. h) Ústavy SR na porušenie práva uvedeného v čl. 127 a 127a Ústavy SR...*“, ktoré

ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia sťažovateľom bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 486/1997 z 2. decembra 1998, rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 T 4/2002 z 20. augusta 2004 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 To 45/2005 zo 16. apríla 2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 5. septembra 2014.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 T 486/1997 z 2. decembra 1998 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 a 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 T 4/2002 z 20. augusta 2004 bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona účinného v znení platnom do 31. augusta 1999, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov.

Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 To 45/2005 zo 16. apríla 2008 bolo odvolanie sťažovateľa smerujúce proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 4 T 4/2002 z 20. augusta 2004 zamietnuté.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že *„Pri podrobnom naštudovaní skutkov v rozsudku OS Žilina č. 3 T 486/97 a v rozsudku KS Žilina č. 4 T 4/02 dochádza k prelínaniu sa skutkov pričom skutok bol spáchaný skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin a preto je tu namieste použitie znenie § 42 Tr. zák...“*

Taktiež som bol odsúdený OS a KS Žilina pričom nebol naplnený § 17 Tr. por. ak miesto činu nemožno zistiť alebo čin bol spáchaný v cudzine konanie vykonáva súd, v ktorého obvode obvinený býva. V čase odsúdenia OS Žilina č. 3 T 486/97 som mal trvalé bydlisko a tak isto aj v čase rozhodovania KS Žilina č. 4 T 4/02 som mal trvalé bydlisko

a to... Dokonca v čase rozhodovania KS Žilina som bol vo výkone trestu odňatia slobody v NaUVTOS Trenčíne.

V súvislosti s konaním o sťažnosti žiadam, aby Ústavný súd SR moju sťažnosť prerokoval, a v prípade, že zistí porušenie zákona, prikázal Krajskému súdu Žilina, aby neodkladne v danej veci konal.“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov vydané v trestnej veci sťažovateľa, ktoré sú priložené k sťažnosti sú z rokov 1998, 2004, resp. 2008, z čoho (aj v spojení so skutočnosťou, že sťažovateľ je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody) celkom zjavne vyplýva, že nadobudli právoplatnosť niekoľko rokov pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, t. j. že sťažnosť bola podaná celkom zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že advokát je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Aplikujúc citovaný právny názor na vec sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že v predmetnej veci je sťažovateľ zastúpený advokátom, od ktorého zákon vyžaduje poskytnutie kvalifikovanej právnej pomoci. Napriek tomu sťažnosť podpísaná

sťažovateľom zvoleným advokátom neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti (predovšetkým nie sú v nej označené konkrétne základne práva a slobody, ktoré mali byť napadnutými rozhodnutiami porušené), rovnako je nejasný petit sťažnosti, ktorý navyše nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 56 zákona o ústavnom súde, pričom zo skutočnosti, že sťažnosťou napadnuté rozhodnutia súdov boli vydané v minulom desaťročí, je už na prvý pohľad zrejmé, že ústavný súd nemohol o sťažnosti rozhodnúť inak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Za týchto okolností ústavný považuje za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanej veci právny zástupca poskytol sťažovateľovi nekvalifikovanú právnu pomoc, ktorá zbytočne zaťažuje rozhodovaciu činnosť ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2014